

хангелъ, показали се основитѣ на една черква, която, по прѣдание, била мѣнастирска. При разчистването на околната мѣстность открили се човѣшки кости, струпани въ различни положения, като че ли на сѣщото това мѣсто сж били убити хора при разрушаването на мѣнастиря. Въсвѣрзка съ това нека отбѣлѣжимъ, че тоя мѣнастирь е малко отгорѣ на изчезналия градъ подъ днешното село Дерменъ-Дере. Въ околността на мѣстото Краювъ Чифликъ, въ близкия на Дермендере балканъ, се намиралъ скитъ, подчиненъ вѣроятно на въпросния мѣнастирь. При разкопаване основитѣ на скитската черква намѣрили желѣзенъ кръстъ, желѣзно ножче и единъ голѣмъ глиненъ сждъ.

Причислявайки и Дермендеренския мѣнастирь къмъ сливенската „Малка Св. Гора“, Шкорпилъ разширява района ѝ на сѣверозападъ дори до Стара Рѣка и Раково. (Споменъ за сл. и мѣн., 10—11).

По прѣдание, на пѣтя отъ Нейково за Котелъ въ мѣстността „Клепалото“ се намиралъ мѣнастирь, съ скити въ мѣстността Динабаранъ и по Раковската Рѣка. Изкопаниятъ въ черквичата на тоя скитъ прѣстолъ е билъ занесенъ въ Котелъ. Близко до него е мѣстността Калугерица. Вече, самитѣ имена Клепалото и Калугерица на мѣстността тукъ говорятъ за мѣнастирското минало на тоя край. Не по-малко интересно е и името Дивецитѣ, отговаряще на отшелници.

За сѣществующи при с. Градецъ мѣнастири и скити говорятъ названията на околнитѣ мѣстности „Мѣнастирски“ лозя и Кавашки мѣнастирь. Скитъ е имало и при Ичера. Интересни сж посочванията за единъ старъ пѣтъ, който е минавалъ покрай ичеренския скитъ: пѣтътъ е идѣлъ отъ марашкия проходъ покрай Равни Цѣракъ, Стидовския Балканъ, Къси Рѣтъ, Калинъ Гробъ, Колибенски Бродъ (на Раковската Рѣка между Ичера и Градецъ), край ичеренския скитъ, Царско Дърво, мѣнастиря до с. Нейково (на мѣстността Клепалото), край старото градище, Хърсулъ Градъ (до с. Кипилово), и по-нататкъ къмъ Търново.

Мѣнастирски слѣди има и при с. Седларево, край който се посочватъ стари и интересни номенклатурни названия: Черквище, връхъ Кукла, Царева Пжтека, която минава